

det imidlertid ikke saa stort at betyde med denne Nedsættelse, da det vistnok hører til Sjældenhederne, at man har anvendt de høiere Grader af den Mulkst, som Loven iøvrigt ganske sikkert hjemler at benytte. Der har imidlertid i Udvalget været Strid om, hvorvidt det vilde være rigtigt, som der er foreskrevet i Udkastets § 78, at bestemme, at enhver Udsteder, Modtager af et stempelpagtigt Document, med Hensyn til hvilket Stempelovertrædelse begaaes, skal være undergivet den bestemte Mulkst, eller om det ikke maatte være rigtigere at opstille som Regel, at Enhver vel kan drages til Regnskab for Mulkstbeløbet, men at man dog ordentligviis skal afkræve Documentets Ihændehaber eller Modtager dette Mulkstbeløb, og at naar man har faaet det betalt af ham, skal det ikke kræves af nogen Anden, overladende det iøvrigt til de paagjældende private Personer at afgjøre den Ting imellem sig, som de bedst kunne komme ud af det. Det vil sees, at Udvalgets Fleertal, det vil sige 4 af Udvalgets Medlemmer, have erklæret sig for denne sidste Anskuelse, der findes udtrykt i Forslaget under Nr. 87, hvorimod et Mindretal i Udvalget, der altsaa bestaaer af de 3 andre Medlemmer, — og til dette Mindretal hører jeg selv, — ikke har været enig med Fleertallet i denne Henseende. Medens jeg maa overlade til Fleertallet yderligere at begrunde sit Forslag under Nr. 87, skal jeg paa Mindretallets Vegne udtale, at man maa ansee det for at være aldeles i sin Orden, at hver den, der gjør sig skyldig i en Lovovertrædelse, ogsaa derved ifalder det Straffensansvar, som er foreskrevet for denne Lovovertrædelse, og det synes ikke paa nogen Maade at burde komme den ene Person tilgode, at der foruden ham ogsaa er en Anden, der har gjort sig skyldig i den samme Lovovertrædelse. Dette er den ene Betragtning; en anden er den, at det seer anstødeligt ud, at den ene Contractant søger sin Medcontractant til Erstatning, fordi han har maattet udbetale hele Bøden, medens de maaskee begge vare lige skyldige i den Forseelse, der har fundet Sted, og end mere anstødeligt vilde det være, dersom man skulde anerkende som retsghldig en Contract imellem to Parter,

der gik ud paa, paa en vis Maade at fikke den Ene imod Følgerne af en Lovovertrædelse. En mere underordnet Betragtning er det endelig, at Straffetrubflen naturligviis bliver meget virksomere, naar den rammer Enhver især, saa at Enhver veed, at han kommer til at staae til Ansvar, end naar Bøden kun skal erlægges eengang og kan deles. De Mænd, der anbefale Forslaget under Nr. 87, paaberaabe sig til Støtte derfor egentlig nærmest de praktiske Uleiligheder, der formeentlig skulde være forbundne med det System, der i den Henseende er opstillet i Udkastets § 78. Man siger, at det navnlig vil falde Administrationen til meget Besvær, naar den skal opspørge enhvert enkelt Deeltager i en stempelpagtig Forhandling og forfølge enhver enkelt af disse Personer med et særligt Søgemaal. Jeg tror nu for det Første, at man kunde lade dette være Administrationens Sag, og naar Regjeringen selv ønsker en Regel som den, der er opstillet i § 78, saa behøver man ikke at bryde sig videre om de Uleiligheder, som den maatte medføre for Regjeringen. Men dernæst skal jeg tilføje, at det jo vil være en Selvfølge, at man ikke vil paalægge Regjeringen eller Administrationen at gjøre det Umulige, eller at gjøre det nær til det Umulige grændsende Vanskelige; naar det er forbundet med ganske særdeles Besvær og Uleilighed at forfølge en Sag, som angaaer en saa ringe Forseelse som en Stempelovertrædelse, saa vil det naturligviis ikke kunne falde Nogen ind, at Regjeringen for enhver Priis ikke bestomindre skulde forfølge en saadan Sag.

Hvad Forskrifterne i §§ 81—87 angaaer, da skal jeg ikke opholde mig derved; der er ikke fra Udvalgets Side stillet noget Ændringsforslag til dette Affnit, og Bestemmelserne ere deels stemmende med, hvad der er foreskrevet i den nugjældende Lovgivning, og deels staae de i nær Forbindelse med Bestemmelser, som det erde. Thing allerede ved tidligere Afstemninger har billiget — herved sigter jeg navnlig til de Bestemmelser, der ophæve det hidtil bestaaende Centralisationsystem, idet de gaae ud paa at henlægge Afgjørelsen af flere Stempelpapirsager fra Ministeriet rundt om i Landet til Amtmændene.